

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XII. Declaratur, quod omnes, qui provisi fuerint a Sanctæ Romanæ
Ecclesiæ Cardinalibus Ordinariis Collatoribus, sive vigore exceptuacionis
Regulæ IX. Cancellariæ, sive vigore Indulte Apostolice, de ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1741.
XII.

Declaratur, Quod omnes, qui provisi fuerint à S. R. E. Cardinalibus Ordinariis Collatoribus, sive vigore exceptionis Regulæ IX. Cancellariæ, sive vigore Indulti Apostolici, de Beneficiis Ecclesiasticis vacatis in mensibus Sanctæ Sedi reservatis, & valorem viginti-quatuor Ducatorum excedentibus; semper teneantur ad reportandum infra certum tempus novam provisionem à Sede Apostolica.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio &c.

CUM, sicut accepimus, nonnulli Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, qui Metropolitanas, Patriarchales, Episcopales, aut etiam Abbatiales Ecclesias ex Concessione, & Dispensatione Apostolicis obtinent, quamvis Indulta conferendi Beneficia Ecclesiastica Sedi Apostolicæ affecta, & reservata, etiam ratione mensium Apostolicorum nuncupatorum, acceptaverint, in quibus litteraliter injungitur, quod ab eisdem Cardinalibus pro tempore provisi teneantur, infra certum in eisdem Indultis præfixum tempus, novam Beneficiorum hujusmodi provisionem à Sede Apostolica præfata impetrare, & Jura Camera Apostolicæ, aliisque propterea debita persolvere; nihilominus, sub prætextu exceptionis eorumdem Cardinalium in Regula nona Cancellariæ appositæ, audent, quod ubi vacatio contingit in octo mensibus Apostolicis, provisi ab ipsi Cardinalibus novam hujusmodi provisionem capere non teneantur, quod plurimum Doctorum sententia repugnare comperitur. Nos, cui tanquam Romano Pontifici spectat lites, ac controversas declarationis Oraculo terminare, prout, negotiorum qualitate, & temporum conditione inspectis, conspiciamus in Domino salubriter expedire, Motu simili &c. de Apostolicæ potestatis plenitudine declaramus, statuimus, atque decernimus, quod deinceps pro tempore provisi à prædicta S. R. E. Cardinalibus ordinariis Collatoribus, sive Cardinales ipsi tanquam Ordinarii vigore exceptionis prædictæ regulæ, sive tanquam Indultarii, Beneficia vacantia in mensibus Apostolicis prædictis contulerint, semper, & quodcumque novam provisionem eorumdem Beneficiorum à prædicta Sede Apostolica impetrare, ac Annatam, & Taxas Dataria, Cancellariæ, & Camerastrarum Apostolicarum, aliaque Jura, & emolumenta Officialibus debita persolvere omnino teneantur, dummodo tamen Beneficia sic vacantia, etiam nullis deductis eorum oneribus, valorem annuum viginti-quatuor ducatorum auri de Camera excedant. Decernentes etiam Motu pari, &c., ut nemo deinceps ab eisdem Cardinalibus Ordinariis Collatoribus provisos de Beneficio in aliquo ex mensibus Apostolicis præfatis vacato, possit se quocumque prætextu eximere ab Expeditione litterarum Apostolicarum in forma novæ Apostolicæ provisionis, juxta formam in Indultis Cardinalibus concedi solitis præscriptam, aliàs, elapso tempore ibidem præfixo, possit idem beneficium à Sede Apostolica prædicta impetrari: Præsentes quoque, & desuper, si videbitur, expediendas litteras, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, aut adversus eas quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse, sed illas semper validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, & ab omnibus ad quos quomodolibet spectat, & spectabit in futurum,

inviolabiliter observari. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices &c. etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata &c.; judicari &c. debere, irritumque &c. attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit, Cancellariæ præfate regula de jure quæsito non tollendo, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis quibusvis Personis, etiam quavis auctoritate fungentibus, ac qualibet præ eminentia, & dignitate fulgentibus, ac specialem, & specialissimam mentionem requirentibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis Clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam præfata, etiam Motu pari &c. ac aliàs quomodolibet, etiam Consistorialiter, ac iteratis vicibus concessis, & quocumque tempore etiam pacificè observatis. Quibus omnibus &c. etiam si de illis &c. eorum tenores &c. illis aliàs &c. permanens, latissimè, & plenissimè, ac specialiter, & expressè Motu pari &c. harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio P.

ET quod dictæ Regulæ, necnon Indultorum, & Prælegiorum præfatorum quomodolibet, ut præfertur, concessorum, tenores etiam veteriores, ac Data habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, ac de perpetuis declaratione, statuto, decreto, derogatione, aliisque præmissis, ut supra in literis latissimè extendendis. Volumus autem, quod sola præsentis Nostri Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante, seu si videbitur literæ desuper etiam per viam de Curia quodcumque expediri possint. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoris viii. Kalendas Februarii Anno Primo.

Clericis interdicitur qualibet negotiatio, etiam sub alieno Laici nomine, exceptis casibus, & circumstantiis in Constitutione expressis, sub pœnis aliàs contra Clericos negotiatores emanatis: & extenditur pœna spoliis ad eos etiam, qui ab illo exempti sunt per Indulta personalia, aut generalia, ad effectum testandi, vel transmittendi.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

APOSTOLICÆ servitutis commissum Nobis divinitus officium assidue vigilare Nos admonet, ut ex prava hominum cupiditate suborientia mala, quantum in Nobis est, provida sollicitudine coercentes, Dominici ovilis gregem, Superna opitulante gratia, ad æternam patriam dirigamus. Sed præcipua cura constringit de iis, qui Ecclesiastico Ordini adscripti, & ad sanctioris vitæ genus electi aliis in via salutis actuum suorum claritate præluere debent. Vehementer enim timidi, ac solliciti sumus, ne cæteros Christifideles, quos pro gradus sui Sanctitate verbis, & exemplo edificare debent, morum suorum pravitate, à cælestium rerum amore ad terrena desideria avertant.

§. 1. Cum itaque, ut non sine gravi animi Nostri mœrore accepimus, vesana humanarum rerum cupiditas ita nonnullorum Cleri-

ANNO
1741.

Sublata aliter judicandi facultate.

Cum derogationibus necessariis, & opportunis.

Decretum pro valore filius Signatura, & expeditione Litterarum per viam de Curia.

Fiat P.

Dat. die 25. Jan. 1741.

XIII.

Exordium à debito dirigendi mores Populi, & Cleri.

Clericorum negotiatio sub alieno Laici nomine improbat.

Obligatio impetrandi novam provisionem à Sede Apostolica oritur ex tenore Indultorum Cardinalibus concessorum.

Prætextus in contrarium allegati soliti.

Quibus rejeclis, Pontifex declarat, dictam obligationem semper procedere, & implendam esse.

Sub pœna admittendi impetrationem contra provisos. Clausula salutare.